

Перша колонка номера

Складним і нелегким був шлях хлібороба до нинішніх жнив. Тим більша відповідальність лягла на плечі тих, хто став причетним до збирання нового врожаю, його збереження. Відрадно, що переважна більшість райкомів, міськкомів комсомолу впевнено взяла в свої руки керівництво змаганням молодих механізаторів за своєчасне і без втрат збирання хлібів.

Комсомольці колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС Бобринецького району напередодні жнив прийняли звернення, в якому закликали молодих хліборобів боротися за повне збереження врожаю. Бюро райкому ЛКСМУ схвалило цінну ініціативу комсомольців і молоді цього господарства і зобов'язало комітети всіх первинних комсомольських організацій включитись у змагання за збереження кожного кілограма зерна, кожної зернини. В період жнив молодь району поставила міцний заслін втрагам.

Більше 40 молодих комбайнерів встали за штурвал степових кораблів у Новоукраїнському районі. Але райком комсомолу

МІРИЛО ЕФЕКТИВНОСТІ — ХЛІБ

розробив умови змагання не лише для цієї категорії механізаторів, а й для шоферів, трактористів і — окремо для дівчат-трактористок. Їх організована, злагоджена робота сприяє швидкому звільненню нив від дозрілого колоса, своєчасній доставці хліба на токи і хлібоприймальні пункти. А пильне око прожектористів, які перед початком жнив брали участь у семінарі народних контролерів, весь час слідкує, щоб канали втрат зерна були постійно зачинені.

Чітку систему заходів на період жнив розробив і Олександрійський райком ЛКСМУ. Тут на колгоспних полях працює 17 комсомольсько-молодіжних збиральних агрегатів і 9 молодих комбайнерів, у котрих помічниками — люди старшого віку. Кожної п'ятиденки підбиваються підсумки змагання. Першої п'ятиденки лідирував Микола Карпота — комбайнер колгоспу імені Леніна. Йому першому і було вручено перехідний червоний вимпел ЦК ВЛКСМ. Але зараз Миколу випереджає комбайнер колгоспу «Україна» Віктор Сидорський, який намолотив три тисячі центнерів зерна. Тим, хто посідає друге місце, вручається перехідний вимпел райкому ЛКСМУ. Зараз він у Володимира Обрєвка, комбайнера колгоспу імені Куйбишева. Разом з вимпелами переможцям змагання вручаються подарунки — книжки.

Оперативно підбиває підсумки змагання молодих комбайнерів і штаб «Жнива-72» при Долинському райкомі комсомолу. Проте є чимало сигналів і про ряд істотних недоліків, які допускають окремі райкоми ЛКСМУ у керівництві змаганням молодих механізаторів під час жнив. Бюро райкомів, міськкомів, комітети первинних комсомольських організацій повинні самокритично, з мірилом високої відповідальності оцінювати результати своєї організаторської діяльності, на ходу усувати недоліки. Ніякі дощі, наприклад, не можуть бути виправданням того, що перехідні вимпели в окремих районах вручають комбайнерам несвоєчасно. Жодний комсомольський працівник, жоден комсомолец не може бути байдужим, побачивши слід зерна на дорозі. А ось в ряді господарств Компаніївського району (імені Дзержинського, «Дружба») дороги досить таки густо виспані пшеницею. Однак пости «Комсомольського прожектора» рішучого бою втрачати зерно дати ще не зібрані.

В окремих районах Кіровоградщини жнива завершуються, а в інших вони в розпалі. На черзі — заготівля силосу, збирання соняшників і цукрових буряків, оранка на зяб. В підготовці до цих важливих і відповідальних робіт на першому плані повинна стояти турбота про забезпечення виконання зобов'язань, взятих механізаторами області у зверненні до механізаторів усієї країни. З перших років своєї трудової діяльності молоді механізатори повинні вчитись по-господарськи володіти технікою, брати від неї всю її міць, дбаючи разом з тим про її збереження, продовження строку експлуатації.

Змагання на жнивах експлуатують у спортивництво трудових колективів за право здобути Ювілейний Почесний знак ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР і ВЦРПС. Вище підносити прапор цього змагання — почесний обов'язок комсомолів нашого хліборобського краю.

20 ЛІПНЯ прогресивна громадськість нашої планети відзначила День В'єтнаму. Так розпочався міжнародний місячник солідарності з боротьбою волеюлюбного народу проти імперіалістичної агресії США.

Миротлюбні люди всієї землі гнівно протестують проти жорстоких злочинів воєнщини США. Американська авіація чинить все нові нальоти на міста Північного і Південного В'єтнаму, руйнує дамби, ірригаційні споруди, широко застосовує отруйні речовини. Мирне населення, серед якого жінки, старі, діти, зазнає великих жертв. Навіть за американськими даними, повідомленими в сенаті США, тільки за останні місяці близько мільйона мирних жителів Південного В'єтнаму загинули без притулку, 50 тисяч дістали поранення.

Незважаючи на протести громадськості, пентагонівська воєнщина, як і раніше, від-

АГРЕСІЇ — НІ!

мовляється дати відповідь на розумні пропозиції уряду ДРВ і Тимчасового революційного уряду Республіки Південний В'єтнам про розв'язання в'єтнамського питання мирним шляхом. Агресори, переконавшись у своєму безсиллі виграли війну, вдаються до ще жорстокіших акцій масового знищення.

Голоси протесту проти злочинів агресорів дедалі голосніше лунають на всіх континентах.

Від імені мільйонів радянських людей про підтримку героїчної боротьби в'єтнамського народу заявила Всесоюзна Центральна Рада профспілок. У залі ВЦРПС підкреслюється, що трудящі Радянського Союзу і далі

подаватимуть мужньому народові В'єтнаму всю необхідну допомогу.

У нашій країні — на підприємствах, в установах, в сільській місцевості у зв'язку з місячником проводяться мітинги і збори на захист В'єтнаму. Радянські люди одностайно заявляють про свою солідарність з в'єтнамським народом, рішуче протестують проти нових агресивних дій США, вимагають повного припинення будь-якого втручання США та їх союзників у справи народів Індокитаю.

Справедлива справа В'єтнаму переможе!

(ТАРС).

Рік видання XIII
№ 88 (1568).

СУБОТА, 22 липня 1972 р.

Ціна 2 коп.

ВОНИ СЬОГОДНІ ПЕРШІ

Комсомольсько - молодіжна тракторна бригада колгоспу імені Ульянова Ульянівського району (бригадир Анатолій Харнавий). Скосила 692 гектари, намолотила 22109 центнерів зерна.

Комсомольсько - молодіжна тракторна бригада колгоспу імені Куйбишева Олександрійського району (бригадир Віктор Галушко). Скосила 644 гектари, намолотила 12508 центнерів зерна.

Комсомольсько-молодіжний екіпаж Єгора Гаврилова з колгоспу «Путь Октября» Онуфріївського району. Скопив 197 гектарів, намолотив 4552 центнери зерна.

Комсомольсько-молодіжний екіпаж Якова Чорномора з колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС Онуфріївського району. Скопив 217 гектарів, намолотив 3995 центнерів зерна.

Комсомольсько - молодіжний екіпаж Володимира Зайченка з колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС Кіровоградського району. Скопив 121 гектар, намолотив 3200 центнерів зерна.

Комсомольсько-молодіжний екіпаж Григорія Дідурика з колгоспу імені ХХІІ з'їзду КПРС Ульянівського району. Скопив 101 гектар, намолотив 3254 центнери зерна.

ВІНЕЦЬ!

За підсумками змагання комсомольсько - молодіжних тракторних бригад області у першому півріччі другого року п'ятирічки перше місце здобув колектив Віктора Галушка з колгоспу імені Куйбишева Олександрійського району. Цьому колективу вручений перехідний Червоний прапор обласного комітету комсомолу і приз імені двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова.

Бригада Віктора Галушка виборола ще одну перемогу. Вона першою серед комсомольсько-молодіжних механізаторських колективів області завершила збирання ранніх зернових культур. Хліба скошено на площі 644 гектари, намолочено 12508 центнерів зерна.

Чудово попрацювали молоді комбайнери Володимир Обрєвко та Микола Бородавко. На рахунок Володимира — 3373 центнери хліба, а Миколи — 3169.

РІВНЯННЯ НА ОРДЕНОНОСЦЯ

Секретар Долинського райкому КП України С. В. Бурлаченко вручає червоний вимпел і Почесну грамоту райкому партії та райвиконкомі Іванові Юхимовичу Хижняку. Комбайнер колгоспу імені Леніна, кавалер ордена Жовтневої Революції, комуніст І. Ю. Хижняк найкраще в районі жниває.

За ветеранами йде і молодь. Перше місце серед молодих жнивників району утримує комсомолец Микола Клименко з своїм помічником Василем Гончаренком, також з колгоспу імені Леніна.

На знімку: вгорі — перший секретар Долинського райкому комсомолу Василь ДИКИЙ вручає перехідний вимпел Миколі КЛИМЕНКУ; праворуч — шофер Долинського автопідприємства № 16025 Олександр РЕЗІТІКОВ, який значно перевищує норми на перевезенні хліба.

Фото П. АРЧИКОВА.

● НА ЮВІЛЕЙНІЙ ВАХТІ — РОБІТНИЧА МОЛОДЬ

ШИРИТЬСЯ ГЕОГРАФІЯ ЗМАГАННЯ

Яку участь в боротьбі колективу заводу за Ювілейний Почесний знак ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР і ВЦРПС приймають молоді червонозорівці?

На нашому традиційному святі — Дні червонозорівців, що відбувся недавно, прозвучали палкі слова бригадири формувальників ливарного цеху сірого чавуну Віктора Дульського. Молодий комуніст під імені товаришів закликав усіх робітників не шкодувати сил і добитись, щоб Ювілейний Почесний знак завоював заводському прапорі. Бригада, виступаючи з ініціативою, йде у заводському змаганні не з пустими руками. Палить наймолодші комсомольці Микола Запорожеч, Петро Храпунов і Ярослав Глиний — працюють в випередженні виробничого графіка. А в цілому весь колектив вже трудиться в рахунок січня 1973 року.

У хорошій справі швидко крила. Зараз розмах змагання за почесну нагороду нестримно шириться по нехах і ділянках. Заголовними гаслами трудової естафети стали: «Другий рік п'ятиріччя — достроково!», «На завіз механізаторів Кіровоградщини — високоякісні сім'ялки з конвеєрів!». Разом з усіма заводча-

нами ювілейну вахту несуть понад 3 тисячі комсомольців і молоді, 22 комсомольсько-молодіжні колективи. Юнаки і дівчата цілком солідарні із старшим поколінням робітників: наше підприємство повинно бути в числі нагороджених Ювілейним Почесним знаком.

Які зв'язки з іншими підприємствами підтримують машинобудівники в ході змагання за Ювілейний Почесний знак?

Найближчим нашим суперником по змаганню є Кіровоградський завод тракторних гідроагрегатів. Днями представники обох колективів зустрілись, щоб підбити підсумки за другий квартал. Випереджаючи події, скажу, що з основних показників у нас кращі справи з виконанням плану по продуктивності праці. В свою чергу агрегатники випередили нас в реалізації та собівартості продукції.

Географія змагання за ювілейну нагороду вийшла за межі заводу і області. На черзі — підбити підсумки з колективами заводу імені Жовтневої революції міста Одеси, заводу «Білісільмаш» Черкаської області, Люберецького заводу сільгоспмашин Московської області,

у свій колектив. В послужному списку її — посада майстра ВТК, змінний інженер сушильно-пресового цеху, старший інженер бюро технічної інформації і раціоналізації.

ДО ПОРТРЕТА
СУЧАСНИКА

МАЙСТЕР
ВТК

Допитливість Віри помітили в колективі. І невдовзі адміністрація фабрики направила Віру Стеланюк на навчання в Дніпропетровський гірничий інститут імені Артема. З дипломом інженера повернулася вона

Не помилились на фабриці, коли відряджали Віру до інституту. Хорошого спеціаліста зараз має підприємство. За щирість і турботу старших вона віддає п'ятнадцять років свого життя за корівництвом було подано

166 рацпропозицій. Із них 119 впроваджено у виробництво і дали економічний ефект в 123 тисячі карбованців.

Знають на фабриці і організаторські здібності Віри. Талант активістки теж відкрився тут, в колективі брикетників. Вона — авторитетний заступник секретаря комітету комсомолу, лектор комсомольської полігосвіти. Гурток «Основи комуністичної моралі» хлопці й дівчата відвідували з охотою. Віра цікаво проходила заняття, старанно готувалась до кожної зустрічі з слухачами. В її бесідах, виступах завжди багато прикладів з життя комсомольців фабрики, а це одних підтягувало, іншим просто приємно було почути добре слово про себе.

Л. СПІЧКА,
секретар комітету комсомолу Байдаківської брикетної фабрики.
м. Олександрія.

На знімку: Віра СТЕЛАНЮК.

СЛІДОМ ЗА АРСЕНАЛЬЦЯМИ

Чудовими трудовими подвигами закінчив перше півріччя ювілейного року проект одного з наймолодших підприємств столиці України — заводу «Радіоприлад» імені академіка С. П. Корольова. Кожен третій виробничий тут член ЛКСМУ. Комсомольці по-бурному, з молодим запалом розгорнули соціалістичне змагання за дострокове виконання завдань п'ятиріччя, гідну зустріч 50-річчя утворення СРСР.

Забільш як тисяча юнаків і дівчат підтримали починати новаторів Героїв Соціалістичної Праці з «Арсеналу» А. Я. Донченка і В. П. Філіпова виконувати п'ятиденне завдання за чотири дні. Останнім часом на заводі впроваджено понад сто раціоналізаторських пропозицій з економічним ефектом більш як 80 тисяч карбованців.

Нещодавно комсомольсько-молодіжні колективи комуністичної праці складально-го цеху виступили з ініціативою працювати без відділу технічного контролю, з комсомольською гарантією якості. Починалися дістало гарячу підтримку.

Чіткий, злагоджений ритм роботи, дружба і взаємодопомога сприяють перевиконанню виробничих планів. Молодь заводу вирішила виконати своє річне завдання до 20 грудня, а 30 і 31 грудня, у день всенародного свята, працювати на заощаджених матеріалах і сировині.

Рішенням бюро ЦК ЛКСМУ комсомольський організації передового підприємства за успіхи у виконанні плану першого півріччя другого року п'ятиріччя присуджено перехідний Червоний прапор ЦК ЛКСМУ.

У ШКОЛУ приходить молодий вчитель. Випускник педагогічного інституту, Теорія, декілька місяців педагогічної практики, — оце і все його надбання. Перші кроки, перші дні серед дітей — хвилюючі

не лише для нього. Нам, вже досвідченим педагогам, теж не байдуже, як зустрінуть учні нашого нового колегу, чи зуміє він перебороти труднощі вчительської професії.

І завжди радісно, коли на твоїх очах зростає здібний, знаючий педагог. Приємно, коли він захоплює дітей, захоплюється сам своєю неспокоїною працею.

Молодих педагогів у школі № 34 декілька. Приємно відзначити, — кожен з них знайшов своє місце, їх поважають учні і вчителі. Ось одна з них — випускниця Кіровоградського педагогічного інституту Людмила Пилипенко, секретар шкільної комсомольської організації, керівник 6-«а» класу. Якщо кажуть, що «вчитель має народитися» — то, додамо, — класному керівникові потрібно мати ще неабиякі організаторські здібності, адже клас — це декілька десятків дітей: у кожного свій характер, свої запити, інтереси — необхідно все це об'єднати в один дружний і згуртований колектив.

Всі ці риси притаманні Людмилі Миколаївні. Її життя — невіддільне від життя класу. То вона з учнями на «Червоній зірці», то вирушає на екскурсію, то проводить цікавий збір загону.

Головне в роботі керівника класу — створити дружний актив, створити атмосферу, при якій роботу в загоні спрямовував би не так вчитель, як са-

● В ШКОЛУ ПРИЙШОВ МОЛОДИЙ ПЕДАГОГ

НАОДИНЦІ З КЛАСОМ

мі учні. Цьому допомогла вчительська суспільна атеїстична піонерія. Кожний, стоячи перед однокласниками і батьками, звітував про свою суспільно-політичну і трудову діяльність.

Сергій О. вже пристував до сідки за парту, коли піднялася рука і — питання: «Чому ти грубо поводився з бабусею?» Серьожа розгубився, не чекав такого питання. Не чекав, що це має якесь відношення до школи — він добре вчиться, займається музикою, правда, він не проти поговорити на уроці...

Товариш завжди все помітив. І принциповість його завжди має великий виховний вплив. На згаданому зборі багато хлопчиків і дівчаток замислилися над своїми вчинками.

Дітей вчать відповідальності за свої дії — це, здається, найпотрібніше в роботі вчителя. Педагог, особливо молодий, найперший еталон поведінки, відношення до себе і товаришів для дітей. Тому завжди радісно бачити, що молодь, яка вибрала собі шлях педагогічний, виправдовує сподівання старшого покоління.

Два роки тому прийшла до нас і комсомолка Тетяна Лебедева. Діти зразу ж полюбили її. Чет-

вертий «Б» зайняв перше місце в огляді революційної пісні, фестивалі союзних республік. Цікаве життя в піонерському загоні — і значно поліпшується успішність, поведінка, кожний знаходить справу до душі.

Для вчителя обов'язкова не лише ерудиція, вміння розповідати, — в значній мірі виховання моральних якостей у дітей залежить від ставлення педагога, поваги до учнів. Ця якість притаманна обом молодим педагогам.

В нашій школі працює дружний педагогічний колектив. Кожен вчитель проводить уроки цікаво, творчо, намагаючись мати найбільшу віддачу. А. С. Духнич, О. А. Белявіна, Р. В. Сучкова, — можна наводити багато прізвищ і молодих, і вчителів з досвідом, для яких робота вихователя стала справою життя.

Єдність поколінь — важлива в кожній професії. І особливо серед педагогів. Старші передають досвід молодим, вчителі вчать учнів і вчать самі, — шкільний процес багатогранний і складний. І в зусиллях кожного педагога відчувається робота всього колективу, заслуги школи — це успіх і кожного.

Т. ГОНЧАРОВА,
заступник директора по виховній роботі СШ № 34.
м. Кіровоград.

Місто—селу

РОБІТНИК ЕНЕРГОЦЕХУ ВИРУШАЄ В СТЕП

В енергоцеху тількино закінчилась зміна. Але молоді робітники не спішили до заводської брами. Зібралися з червоному кутку, щоб поговорити про завтрашню поїздку в село. Всі знали, що знову треба буде допомогти колгоспним меліораторам, які розширюють з року в рік штучне дощування своїх полів. І червонозорівці, зміцнюючи шефські зв'язки міста з селом, постійно пропонують свої послуги друзям.

Цього разу — маршрут в колгосп імені Фрунзе Кіровоградського району. Майстер цеху В. П. Чабаненко разом з молодими слюсарями Анатолієм Коваленком, Юрієм Шашкіним, електроварником Георгієм Довбнею взялися за монтування насосу 6-МДС-60. Півторатонний агрегат встановили зазвичай.

— Купите ще один такий — кличте негайно, — сказали заводчани, загишаючи село. — Ми неодмінно знайдемо час, щоб допомогти...

В колгоспі імені Щорса теж дякують червонозорівцям за допомогу. Тут вони дбайливо опрацювали, коли споруджувалась насосна станція, прокладався водовід — на 1300-метровій відстані пройшли молоді майстри з «Червоної зірки».

Чимало зробили комсомольці підприємства, допомагаючи сільським трудівникам у механізації ферм, на упорядкуванні сіл, в облаштуванні спортивних майданчиків. Дружба Серпа і Молота зміцнюється повсякчас. Вона проявляється і в обміні досвідом комсомольських організацій, і в спільних діях культармійців, в повсякденній турботі про те, щоб якнайшвидше зітерлася різниця між містом і селом.

М. КРОКУН.

ВСЕ ДЛЯ «БРАТЕРСТВА»

Розгорнулись будівельні роботи на трасі другої черги міжнародного газопроводу «Братерство», по якому природний газ буде транспортуватися з газонасосного району «Долина» (Українська РСР) в Чехословацьку Соціалістичну Республіку. Довжина підземної магістралі — 182 кілометри. Зараз йде зварювання нитки труб і доставка їх на складні ділянки траси. Вперше тут зварюються труби діаметром 1420 міліметрів. В болотних і заплавах районах на стальну нитку газопроводу навішується додатковий вантаж із збірного залізобетону, вкладаються запобіжні плити.

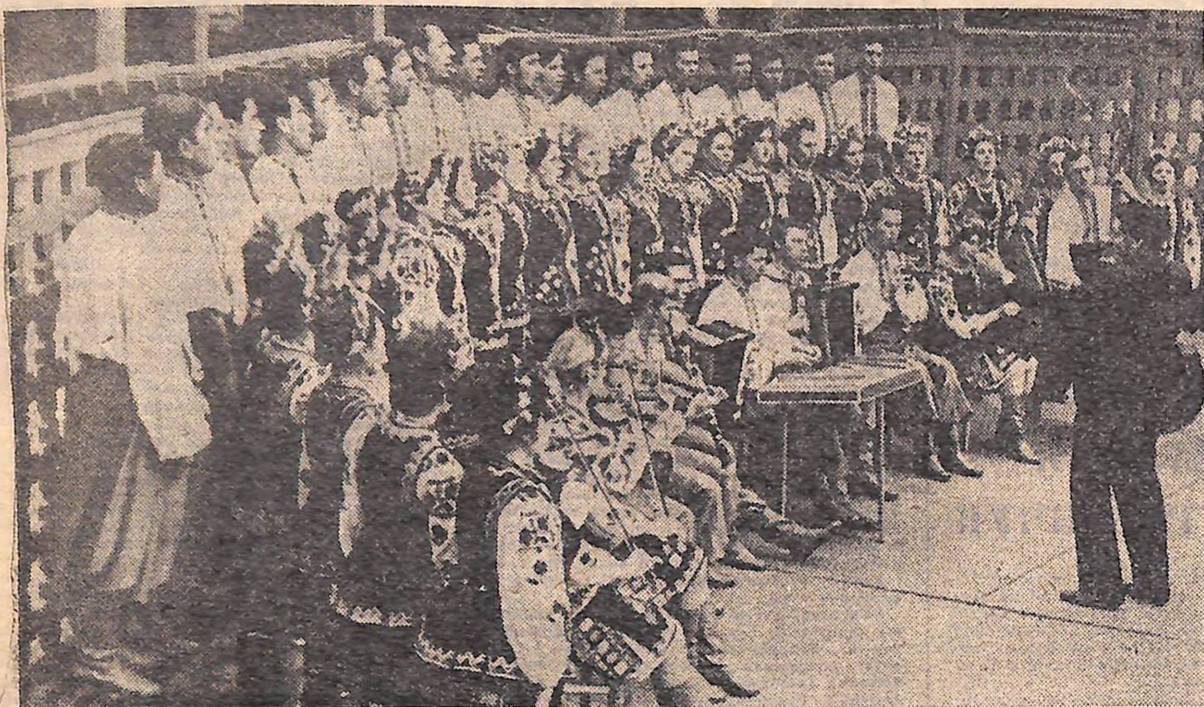
Крім ЧССР радянський природний газ одержать також Угорщина, Болгарія, НДР і інші країни. Для цього на території Чехословаччини будується транзитний газопровід.

На знімку: будівництво другої черги газопроводу «Братерство». Ізолювання труби діаметром 1420 міліметрів.

Фото Б. КРИШТУЛА. АПН.

ЗА ФЕСТИВАЛЬНОЮ ПРОГРАМОЮ

Хоровий колектив, яким керує О. Смолянський, вже на перший рік славилися своєю майстерністю. Він — учасник багатьох оглядів художньої самодіяльності, лауреат мистецьких фестивалів. Співають а н йому одесвітного молоді робітники Кіровоградського ремзаводу «Укрспільгосптехніка».

На знімку: виступає народний хор ремзаводу.

Фото В. КОВПАКА.

УВАГА: ПІДЛІТОК!

БАГАТО років тому прийшла вчительювати в Помічну що на Кіровоградщині, випускниця Куйбишевського педінституту Клавдія Козакова. Працювала в школі. Та несподівано їй запропонували посаду інспектора дитячої кімнати міліції. Завагалася. Чи справиться вона, молода, недосвідчена, без юридичних знань, з тими, кого звикли вважати «важкими»?

Але погодилася. Знайомила-

ДЕНЬ ЛЕЙТЕНАНТА МІЛІЦІЇ

ся з вихованцями, зацікавилася ними. Різні діти, різні причини, що штовхають на бешкет, правопорушення. Буває, що за чаркою батько світу білого не бачить, а мати більше гостодарством зайнята, ніж власною дитиною. Ото й відбувається дитина від рук, захоплює її вулиця.

...Клавдія Тимофіївна задумується, згадає своє дитинство, власні «подвиги». Отакі ж, мабуть, і оні «важкі». То чого ж боятися? Треба лише зрозуміти їх, зуміти знайти спільну мову.

Знайшлися помічники: пенсіонерки О. О. Новикова, М. К. Скрипченко, начальник пожежного поїзду П. С. Проценко, комсомолка Галина Путінцева, вчителька А. І. Ісакова та багато інших. Запропонували свою допомогу, підтримку. Разом створили раду громадськості. Члени ради стали частими гостями в школах, на нарадах, комсомольських зборах, в сім'ях окремих учнів. Відвідували колгоспні ферми, бригади, місця підприємства, цікавилися життям підлітків.

Потім довго не гасне світо в дитячій кімнаті міліції. Говорять шпир, гаряче. Бо всіх хвилює одне: як запобігти можливому злочину? Як допомогти підлітку?

Не спалили спокійно на парі Валентинів Руденку. То уроки, ре, то на вулиці шось так вступило, що тільки ну... До того ж «операції» продумані блискуче, з волюнтаризмом. Слухали його і на парі, і на сесії ліккомітету. І ніякої реакції! А що, як спрямувати енергію хлопця на інше? Доручили організувати похід в ліс, за 20 км від міста. Абсолютно самостійно. Ну, тут Валько й розвернувся. Сподівався той похід усім. А найбільш запам'ятався самому організатору та ще Клавдії Тимофіївні. Адже з того дня народився новий Валентин — той, який успішно закінчив школу, а тепер захищає рубежі Вітчизни в лавах Радянської Армії.

Звичайно, наївно було б думати, що одне доручення переродило підлітка. Були ще доручення, були бесіди, точніше — задушевні розмови, постійна, доброзичлива увага інспектора дитячої кімнати. А тепер юнак знаходить у листках до неї спосіб найширшої аданності. І тепліють очі Клавдії Тимофіївни.

Одного разу отут, перед членами ради громадськості, стояв і червонові Віктор Скрип-

ник. Хлопець любив техніку, особливо захоплювався радіо, а ще більше — «радіохуліганством». Йому пояснили, якої шкоди воно завдає, до яких небезпечних наслідків призводить. Віктор пообіцяв назавжди покітчити з «невинною», як він спочатку думав, забавкою. Слова дотримав, хоч з радіо не розлучався. Успішно закінчив школу, тепер навчається в льотно-штурманському училищі.

Чимало клопоту завдав інспектору дитячої кімнати «важкий» підліток Олександр Литвиненко. Рано взяв «смак» горілки, порушував громадський порядок, дисципліну в школі,

а потім узагалі надумав кинути навчання.

Поведінка Віктора стурбувала громадську раду дитячої кімнати. Як допомогти хлопцеві знайти себе? Обговорили на засіданні, порадилися з учителями, батьками. Взяли поведінку Віктора під постійний контроль. Допомогло.

Активісти дитячої кімнати — педагоги О. М. Сидельников, В. М. Тарнавський, робітник дено П. О. Руденко, домогосподарка Н. І. Кунишина та інші провели кілька рейдів по виявленню дітей і підлітків, за якими немає вдома належного нагляду. На це негативне явище акцентовано батькам, педагогам. Підлітки, які ніде не працювали, не училися, іноді вживали алкогольні напої — В. Гелюс, Л. Горбачов, О. Галушко, А. Козаченко, І. Пристипський, — тепер трудолаштовані, під суворим наглядом громадськості.

Часто Клавдія Тимофіївна використовує як виховний метод місцеву шотинжну радіогазету. Цього найбільше бояться правопорушники. Адже який сором на весь район — отак «прозвучати» в ефірі! Несподівано в райцентрі та в самій Помічній відбулися вечори на тему: «Увага! Підлітки!». Перед юнаками та дівчатами виступили начальник райвідділу міліції, прокурор, педагоги, ветерани війни, ударники сілськогосподарського виробництва. До учнів усього району звернулися вихованці школи-інтернату з заклинком: добре вчитися, гідно поводити себе в школі, вдома, в громадських місцях.

На таких вечорах заслужені люди села чи міста урочисто вручають підліткам паспорти, говорять теплі напутні слова.

Немає вільної години, часу «для себе» у лейтенанта міліції Клавдії Козакової. Все їм, отим галасливим, «важким», віддає інспектор. А вони платять довірям, скупують хлоп'ячою любов'ю, стають помічниками-дзержинцями, потім просто хорошими людьми. І це найбільша нагорода для Клавдії Тимофіївни, портрет якої занесено на стенд пошани УВС Кіровоградського обласвиконкому.

Л. ПАПЧЕНКО,
В. МАРИЧЕВА.

м. Помічна.

ТІ ДАЛЕКІ ШЛЯХИ...

Село Діаоче Поле. Тут у листопаді 1943 року точилися кровопролитні бої за звільнення Олександрійського району від німецьких фашистів. Саме звідси розпочали свій похід по місцях бойової слави 68-ї механізованої бригади 8-го механізованого Червонопрапорного ордена Кутузова Олександрійського корпусу юні слідопити Московської школи № 60 — гості шахтарського міста.

У поході взяли участь учні олександрійських шкіл № 9, № 10 та № 13, ветерани, учасники Великої Вітчизняної війни. Зокрема, колишній командир стрілецької роти Н. Е. Снегов, колишній підполковник медичної служби, а нині лікар обласної лікарні П. М. Тро-

фимов, колишній танкіст, нині — інженер «Червоної зірки» М. І. Траверов. Вони показали юним слідопитам ті місця, де точилися бої, розповіли про подвиги радянських бійців.

Золотарівка, Лекарівка, Олександрівка, Березівка, Ульяновка... Ще й сьогодні, через 29 років, тут у багатьох місцях збереглися сліди війни: окопи, могучі дерева, поніжені осколками мін та снарядів. Та невідомо змінювалися села після війни. Московські та олександрійські слідопити, побувавши у них, зібрали багато матеріалів у цьому поході, присвяченому 50-річчю утворення СРСР.

С. КУЛИКОВ.

ПІД ГОСТРИМ КУТОМ

ВОНИ, бійці будзагону кількістю понад 50 чоловік, прибули сюди 4 липня. Поруч не шуміла тайга, не ревла Ангара. Зате зелені молодий лісок і легідно билися об круті бережки хвилі прозорого ставка. А будова

вич Цертії і начальник відділу робітничого постачання тресту «Кіровоградськбуд» Володимир Володимирович Ковтуненко. А при чому тут, можете запитати ви, аж зразу обидва тресті?

А тут вийшла така історія. По-

Відадувач сім, витер хустиною обличчя.

— Я головний бухгалтер будівельного управління № 3 «Кіровоградпромбуду» Левченко. Михайло Тимофійович. А оце, — він подав папірця заступнику керуючого, — платіжка. За харчування учнів технікуму ми перерахували вам 1000 карбованців.

— Бачу, навіть чорнило не просохло. — Значить гроші тільки сьогодні перерахували.

Гість мовчки розвів руками.

— Але ж вам завтра-післязавтра доведеться знову перерахувати тисячу карбованців. Студенти з'їли тушонки, круп і так далі майже на асю цю суму.

У Михайла Тимофійовича розширилися очі.

— Що ж тепер буде? У нас на рахунок лишилось всього три копійки, — бурмотів він про себе, йдучи до дверей...

Того ж дня у Компаніїці відбулася нарада з участю І. К. Никитенка. М. К. Цертія не було — відлучав, либонь, що пахло банею. Розмова, ділема, була гарною. Вразило два моменти. По-перше, дехто вважав, що найголовніші функції Е. В. Тарасенкова — бути інтендантом. Чомусь про роль його, як вихователя, організатора колективу зовсім забули. По-друге, виявилось, що тут же, у дворі ПМК № 137 є аж стоїть метрів кабелю, потрібного для підключення холодильника. Теоретично були вирішені всі питання — від заготівлі овочів і м'яса до ремонту електроплит і культурного дозвілля. Як це виглядало практично, сподівався дізнатися згодом від т. Ковтуненка і Цертія.

А в цілому диву дається: неважко потрібно було пім'ясяти палких суперечок, щоб вирішити проблему обіду? І загадані будівельні організації в даній ситуації виявилися не на висоті.

А. КРЯТЕНКО.
смт. Компаніївка.

ЗАПІЗНІЛА ПЛАТІЖКА

комбикормового заводу, що знялася на околиці Компаніївки і була чи не першою для багатьох з них, видалася їм не менш значимою, ніж якась велика будова в Сибіру.

— Тут просто чудово! — захоплено вигукнули хлопці — учні Кіровоградського будівельного технікуму. І з запалом взялися за роботу. Петро Титович, директор комбикормового заводу, що будується, ходив іменником: проблема робочої сили на літо вирішена.

Але що за чудасія: крива настрій робочої сили раптом загинула, уніла. Нікі розмови про суму, яку заробить кожний із студентів, не допомагали. На думку командира будзагону, викладача технікуму Євгенія Васильовича Тарасенкова, падаючи криву настрій могли підпирати лише смачні і повноцінні в калорійному відношенні сніданки, обіди та вечері.

Для легкого такий висновок здався найменшим ливим. А коли Євгеній Васильович поставив вимогу відремонтувати електроплитки, підключити холодильник, без чого не могло бути й мови про приготування їжі, його просто не зрозуміли. Хто «вони»?

Виконуючий обов'язки начальника будівельного управління № 3 тресту «Кіровоградпромбуд» Микола Кирило-

вич Цертії і начальник відділу робітничого постачання тресту «Кіровоградськбуд» Володимир Володимирович Ковтуненко. А при чому тут, можете запитати ви, аж зразу обидва тресті? А тут вийшла така історія. По-

... 19 липня у кабінет заступника керуючого трестом «Кіровоградськбуд» Івана Костянтиновича Никитенка швидко кроком увійшов захеканий чоловік.

— Ось! Ось, — через силу вимовив він, виймаючи з-за пазука папірця. — Вже перерахував. Подивіться!

— Заспокойтесь, громадяни-не. Скажіть, хто ви, що то за папірець мені показуєте, — сказав Іван Костянтинович.

